

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 15.925 van 1 juli 2024
in de zaak A. 241.843/VII-42.502**

In zake : XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Jonathan Waldmann
 kantoor houdend te 4000 Luik
 Rue Paul Devaux 2
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de COMMISSARIS-GENERAAL VOOR DE VLUCHTELINGEN EN
DE STAATLOZEN

Het cassatieberoep, ingesteld op 2 mei 2024, strekt tot de cassatie van arrest nr. 303.991 van 28 maart 2024 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het dossier van de zaak is op 17 mei 2024 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatie-procedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

1. Verzoeker voert in essentie aan dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verzoekers grieven in punt “6.2.3. Toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus [...]” van het beroepschrift niet beantwoordt. Hij laat met name gelden dat, “[h]oewel er dus niet betwist [wordt] dat er momenteel een gebrek aan actuele informatie is”, [...] de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen hierbij echter geen of alleszins niet afdoende uitleg [geeft] en [...] haar stelling niet [motiveert], terwijl dit de kern van het betoog van verzoeker betreft”.

2. De door artikel 149 van de Grondwet aan de rechter en door artikel 39/65 van de wet van 15 december 1980 ‘betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen’ (hierna: vreemdelingenwet) aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen opgelegde jurisdictionele motiveringsplicht heeft het karakter van een vormvereiste. Een uitspraak is gemotiveerd in de zin van de voornoemde bepaling wanneer de rechter duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Om te voldoen aan de jurisdictionele motiveringsplicht is het niet relevant of die motieven in rechte of in feite juist zijn. Alleen een gemis aan motivering of daarmee gelijkgestelde gevallen, zoals tegenstrijdigheid in de motieven, maken een schending uit van de voornoemde bepalingen. Wanneer de motivering een verkeerde gevolgtrekking in rechte maakt, kan dit een schending van de wet uitmaken, maar is er nog geen sprake van een motiveringsgebrek. De rechterlijke motiveringsverplichting houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet antwoorden op elk argument dat tot staving of weerlegging van een middel is aangevoerd, maar dat geen afzonderlijk middel of afzonderlijke weerlegging vormt.

3. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen gaat in punt 5.4.4.1. van het bestreden arrest uitgebreid in op de situatie in Afghanistan sedert de machtsovername door de taliban en steunt zich daarbij mede op bronnen van juni en december 2023, waarbij ook het gebrek aan informatie en duidelijkheid over een aantal elementen aan bod komt. Hij besluit hieruit dat “heden niet [blijkt] dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen” doch enkel voor personen die ofwel verwesterd zijn dan wel als verwesterd worden beschouwd ofwel de religieuze, morele of sociale normen hebben overschreden. In de punten 5.4.4.2. en 5.4.4.3. van het bestreden arrest wordt op concreet gemotiveerde wijze uiteengezet waarom verzoeker niet voldoet aan één van de beide laatste categorieën. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen besluit uit dit alles dat “*in casu* niet [kan] worden aangenomen dat [verzoeker] dient te vrezen voor vervolging of ernstige schade omwille van een terugkeer uit Europa en/of een (toegeschreven) verwestering en/of een (toegeschreven) overschrijding van religieuze, morele en/of sociale normen”. Hierbij is dus reeds de in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet bedoelde vrees voor ernstige schade mee in aanmerking genomen.

Wat de beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet betreft, gaat verzoeker voorbij aan de omstandige motivering in punt 5.5.3. van het bestreden arrest betreffende de veiligheidssituatie in Afghanistan, zowel met betrekking tot de algemene situatie als (het gebrek aan) individuele elementen die ertoe zouden leiden dat verzoeker bij zijn terugkeer naar Kabul een reëel risico zou lopen op een ernstige bedreiging van zijn leven of vrijheid.

Verzoeker toont derhalve geen schending aan van de in artikel 149 van de Grondwet en artikel 39/65 van de vreemdelingenwet vervatte jurisdictionele motiveringsplicht.

4. Het enige middel is kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet toelaatbaar.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op een rolrecht van 200 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op één juli tweeduizend vierentwintig, door:

Carlo Adams,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Bryan Geerts,	toegevoegd griffier.
De griffier	De voorzitter

Bryan Geerts

Carlo Adams